

[Tholstrup.]

spørgsmål til nogle beregninger, der var foretaget af de mest sagkyndige på dette område, nemlig bilimportørerne og motororganisationerne, men det blev fejlet til side med den motivering, at man måtte regne med en vild og uhemmet import, når bilerne blev givet fri. Modstanderne af frigivelsen kunne dog ikke fortælle, hvor pengene skulle komme fra til at købe biler for.

Medens man er enig om, at det er begrænset, hvor meget fremmed valuta vi har, synes der ikke at være nogen forståelse af, at det er begrænset, hvor mange penge folk har til at købe denne fremmede valuta for. Her har man hele tiden den frygt, at der findes ubegrænsede pengemidler. Det er hele dette forkerte syn, der er skyld i, at man forelægger nærværende lovforslag.

Formanden: Jeg vil gerne have ro i salen.

Tholstrup: Man sagde det samme om lastbilerne, men nu har det vist sig, at lastbilimporten alene de første 9 måneder af 1953 var 33 pct. mindre end året før; modsat de oplysninger, der blev givet herfra, da jeg under behandlingen af vort lovforslag fremhævede fordelene ved at frigive importen. Frigivelsen af lastbilerne har altså ikke betydet en uhemmet import. Tværtimod er der nu en naturlig begrænsning, og det vil selvfølgelig også vise sig ved frigivelsen af personbiler. Den umiddelbare fordel ved frigivelsen af personbiler kan ikke opstilles med samme sikkerhed som den, hvormed jeg i sin tid foretog en opstilling med hensyn til det økonomiske resultat af frigivelsen af traktorerne; men der er ingen tvivl om, at det vil betyde en stor lettelse i bevægeligheden i produktionen; i arbejdskraftens bevægelighed og dermed ophævelsen af det stavnsbånd, som faktisk eksisterer i dag i kraft af manglende boliger og de indskrænkede bevægelsesmidler for arbejderen, når han skal fra sit hjem til sin arbejdsplads.

Den nuværende bilpolitik er derfor i højeste grad arbejderfjendtlig og udemokratisk. Det er vel derfor, den svenske regering har taget det rigtige standpunkt med hensyn til dette spørgsmål, ikke alene ved at have frigivet bilerne, men også ved nu at have ophævet omsætningskatten, således at bilerne virkelig kan komme den arbejdende del af

befolkningen til gode. Jeg håber, at den danske socialdemokratiske regering vil tage lære af sine svenske venner på dette område.

I vareforsyningsloven af 1943 stod der: „samt fremme af og regulering af vareproduktionen“.

Det står der ikke i den nuværende lov og altså heller ikke i det fremsatte lovforslag. Ikke desto mindre er vareforsyningsloven efterhånden blevet drejet hen til at blive en lov for regulering af vareproduktionen. Den tidligere lovgivnings foreneste opgave var at sikre landets forsyning med varer, medens vore problemer i øjeblikket mere går ud på at få afsat vore egne varer. Jeg kan ikke se andet, end at loven i konsekvens heraf bør ophæves straks i stedet for at blive misbrugt i protektionistisk øjemed.

Det er i kraft af denne lov man opretholder deponeringsordningen, som ifølge officielle udtalelser virker beskyttende for dansk industri, på samme måde som en toldbeskyttelse på 3—6 pct. ville virke. Og medens man igennem liberaliseringen har frigjort et par og halvfjerds procent af vareimporten, som man i forvejen normalt ville have udstedt bevilling til uden smålighed, opretholder man stadig restriktioner for 2 milliarder kroners vedkommende, nemlig færdigvarerne, hvor det ville være sundt med lidt konkurrence, som ville give billigere varer til forbrugerne. Man opretholder altså et kunstigt højt prisniveau, samtidig med at man med nidkærhed hævder kravet om priskontrol som en nødvendighed for at holde priserne nede.

Det siges direkte i trustlovens betænkning, at det særlig er de importregulerede varer, der er genstand for prisaftaler. Prisloven er derfor en lov, som direkte er foranlediget af vareforsyningsloven. En masse administration og en masse mennesker i administrationens tjeneste kunne altså frigøres, så de kunne komme ud at deltage i produktiv tjeneste.

Et af motiverne til at opretholde vareforsyningsloven var for nogle år siden dobbeltpriser på råvarer, men det er snart et ukendt fænomen. Ligeledes havde vi efter Koreakrigens begyndelse nogle vareområder, der var klausulerede. Det eksisterer heller ikke mere i dag.

De argumenter, man har brugt, er efterhånden faldet væk, og man må derfor op-